

bør behandles som saadant, men som et Spørgsmaal, til hvis Løsning man gaar under Hensyn til den gennemgaaende Trafik i Landet. Dernæst siger det ærede Medlem, at jeg vel er den af Talerne, der har været venligst og velvilligst stemt overfor de motorkørende ved at fremstille Motorkøretøjet ikke som et Luksuskøretøj, men som et Køretøj, der er gaaet ind som et Hjælpe-middel i Erhvervslivet her i Landet, idet det benyttes ikke alene til Fordel for dem, der bruger det, men til Fordel for alle Dele af Befolkningen, og, fojer det ærede Medlem til, saaledes kunde Motorfolkene lide at blive bedømt. Ja, det antager jeg ogsaa de kan. De har utvivlsomt det til fælles med andre Mennesker, at de kan lide at blive bedømt og behandlet retfærdigt.

A. C. D. Petersen: I Debatten om det foreliggende Lovforslag er der fremkommet flere Udtalelser, som jeg synes har stor Interesse, det gælder bl. a. dem, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Axel Dam og som nu blev omtalt af den sidste ærede Taler (Steen). Det ærede Medlem Hr. Axel Dam gav Trafikministeren Anvisning paa at tage det Beløb, der skal bruges til Broens Bygning, eller i hvert Fald en større Del af det af de Grundejendomme, som fik Værdistigning, naar denne Bro nu blev anlagt. Det ærede Medlem er Medlem af et Parti, som nylig kom her ind paa Rigsdagen, og som jo i langt højere Grad end de fire andre Partier skal have Øjet aabent for, hvad der er den fulde Retfærdighed. Jeg spørger da det ærede Medlem: hvor kan det være, at hans Interesse i Retfærdighedens Tjeneste kun drejer sig om dem, der faar Værdistigning? Det er jo ganske aabenbart, at denne Foranstaltning vil medføre en overmaade stor Værdiforringelse af Ejendomme ved Broen og i den nærmeste Omegn og særlig af de Ejendomme, som fra at have ligget ved det centralt beliggende Overfartssted ved Strib nu kommer til at ligge, om jeg saa maa sige, i en Krog af Fyn. Der er ingen Tvivl om, at der dér vil finde en meget stor Værdiforringelse Sted. Hvor kan det nu være, at det ærede Medlems Retfærdighedsfølelse kun ytrer sig overfor dem, hos hvem der kan fiskes en Afgift til Staten, men ikke overfor dem, hvis private Formuer forringes ved Samfundsforanstaltninger? Dette kunde jeg ønske at faa nærmere uddybet af det ærede Medlem; dette Problem synes at have en saa stor Betydning efter det ærede Medlems Opfattelse, at det var formaalstjenligt at faa det nærmere klargjort.

De forskellige Talere har ogsaa været inde paa, at man naturligt maatte lægge Udgifterne til Vejbroens Bygning over paa de Mennesker, som skulde benytte den. Hvor gal en Betragtning det er, at man til disse Mennesker, der skal benytte Broen, henregner alle Automobilister i hele Landet, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa, men det forekommer mig, at hvis man endelig gaar ind paa den Betragtning, maa den ogsaa gøres gældende videre ud end til Automobilisterne. Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen var for et Øjeblik siden inde paa det samme Spørgsmaal, og det ærede Medlem var da saa venlig at sige, at det konservative Folkeparti havde særlig Interesse netop for den Kategori af Medborgere, som skulde betale dette, og derfor ikke vilde være med. Hvis det ærede Medlem har Interesse af, at de vejfarende betaler de Udgifter, de paafører Samfundet, imødeser jeg, at det ærede Medlem, der, saa vidt jeg ved, er Medlem af Kommunalbestyrelsen i Kolding, sørger for, at Cyklisterne i Kolding kommer til at betale de Cyklestier, som Byen har udlagt til Brug for Cyklister, de spadserende de Spadserestier, der findes, og de ridende Ridestierne. Man har aldrig paa noget Tidspunkt været inde paa den Betragtning, at en speciel Kategori af vejfarende skulde betale vore Vejbaner, enten det var Jernvejene eller Landevejene. Hvorfor man nu er kommet ind paa den Betragtning, forstaar jeg ikke, men det faar man maaske ogsaa nærmere Udredning paa.

Den højtærede Trafikminister henvendte sig til mig i Anledning af nogle af mig fremsatte Udtalelser og konkluderede i, at hvis jeg ønskede dette store Arbejde med Jernbanebroen og Færdselsbroen standset, imødesaa han, at det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen og jeg fremsatte Forslag desangaaende. Jeg skal straks sige, at jeg er ikke i Tvivl om, at hvis jeg havde det samme Ansvar for Landets Økonomi som den højtærede Trafikminister, vilde jeg øjeblikkelig forelægge Forslag om at standse Bygningen af Broen og dermed det mægtige Kapitalforbrug, der skal til, saa meget mere, som jeg ikke tror, at de Rentabilitetsberegninger, hvorefter man i 1924 vedtog Broen bygget, nu i 1927 holder Stik.

Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke fremkom med nogen Udtalelse om, at der er foretaget en ny Beregning, for den Ændring, der er sket i vore trafikale Forhold, vilde sikkert berettigede en saadan. Men da Ministeren ikke imødegik mine sidste Udtalelser om, at man nu ikke mere saa Jernbanevogne fyldte med Varer staa paa